

nyújt Magyarország menedéket. Sztójay, mint mindig, most is próbált magyarázkodni, közölvén, hogy ő maga nem ért egyet azzal, aminek továbbításával kormánya megbízta.⁴⁵

Luther figyelmeztetését megtoldotta Budapesten Fritz Gebhardt Hahn német követségi titkár, aki követelte, Magyarország ismerje el, hogy a zsidóság milyen súlyos fenyegetést jelent.⁴⁶

Szélsőjobboldali nyomás alatt

A németek ismétlődő követeléseivel kapcsolatos hivatalos magyar kormányálláspontot ferde szemmel nézték Kállay ellenfelei, beleértve még a MÉP jobbszárnyához tartozó néhány politikust is. Báró Vay László, felsőházi tag egyike volt a lehangosabban elégedetlenkedőknek.⁴⁷ Ez a közismert antiszemita 1943-ban szintén tagja volt annak a parlamenti küldöttségnek, amely március 12-én Münchenben a náci párt székházában látogatást tett Martin Bormann-nál. Lukács Béla, a MÉP vezére állt a küldöttség élén, amelyben helyet kapott Laky Dezső professzor, Thuránszky Pál és Huszovszky Lajos, valamennyien a képviselőház tagjai. Pár héttel elutazásuk előtt jobboldali MÉP-párti képviselők egy csoportja beadványt adott át Lukácsnak, s ebben azt követelték, hogy „a szegedi gondolat szellemében határozott, harcos és jobboldali belpolitikát folytassanak, szigorú intézkedésekkel a zsidók, a felforgató elemek, továbbá új és hathatós intézkedésekkel a zsidók ellen”⁴⁸. Nagyjából ezzel egy időben Vay felkereste Jagowot, és kifejezte reményét, hogy Münchenben a zsidókérdésről is szó lesz majd, mert „e téren sok még a tennivaló Magyarországon”. Mint mondotta, Lukácsot és társait alaposan és ellentmondást nem tűrően el kellene igazítani ebben a kérdésben. Jagow azonnal riasztotta a külügyminisztériumot, nehogy kiszivárognon, hogy Vaytól származik az értesülés.⁴⁹

Mindenesetre Vay tanácsát megszívlelték, és a külügyi hivatal belföldi osztályának egyik munkatársa, a követi rangban lévő Bergmann Ribbentrop jóváhagyásával 1943. március 9-i keltezéssel terjedelmes előterjesztést készített Bormann részére. A Luther által 1942. október 6-án szövegeztet előterjesztéssel összhangban azt javasolta Bormann-nak, hogy Lukácsék útján a következőket tanácsolja a magyar kormánynak:

- hozzanak törvényt, amely a zsidókat kivétel nélkül kirekeszti az ország szellemi és gazdasági életéből, és kártérítés nélkül azonnal elkobozza minden vagyonukat;
- késedelem nélkül kötelezzék a zsidókat megkülönböztető jelzés viselésére, hogy könnyebb legyen a kormányintézkedéseket érvénye-